

من نگران طفلم هستم

رهنمائي براي والدين و مراقبين که نگران هستند شايد چيزي درست نباشد. اين کتابچه به شما کمک مي‌کند تا نشانه هاي هشداردهنده را تشخيص دهيد، مفهوم آماده سازي تدريجي براي سوء استفاده را درک کنيد، افشاگري ها را بشنويد و بدانيد زماني که به کمک ضرورت داريد چه کاري بايد انجام دهيد.

یک ابتکار مشترک از

GenWest از حمايت Victorian Government قدرداني مي‌کند

درباره نویسندگان

Body Safety Australia دوران طفولیت عاری از خشونت را ترویج می‌کند؛ جایی که اطفال از روابط برابر و محترمانه برخوردار باشند.

ما پروگرام‌های های مبتنی بر شواهد را برای اطفال، جوانان، خانواده‌ها و جوامع ارائه می‌کنیم تا به پیشگیری از خشونت علیه اطفال در محیط‌های خانه و مکتب، به صورت حضوری و آنلاین کمک کنیم.

برای معلومات بیشتر به www.bodysafetyaustralia.com.au مراجعه کنید.

GenWest برای پیشگیری و پاسخ‌گویی به خشونت خانوادگی و خشونت مبتنی بر جنسیت در غرب ملبورن فعالیت می‌کند. ما از افراد و جوامع حمایت می‌کنیم تا از طریق پروگرام های آموزشی اجتماعی و صحت، زندگی امن و سالمی داشته باشند.

ما همچنان از بزرگسالان و اطفالی که خشونت خانوادگی را تجربه می‌کنند حمایت می‌کنیم تا در مصونیت بمانند و کمک مورد ضرورت خود را دریافت کنند.

برای معلومات بیشتر به genwest.org.au مراجعه کنید.

فصل 1

آماده سازی تدریجی برای سوءاستفاده

آماده سازی تدریجی برای سوءاستفاده زمانی است که فردی که اطفال را مورد آزار قرار می دهد، با طفل و افرادی که در اطراف او هستند اعتمادسازی می کند تا بتواند به مرور زمان به آن طفل دسترسی داشته باشد. در ابتدا همیشه به قسم واضح آسیب زا به نظر نمی رسد. این کار می تواند از طریق اعتمادسازی و برخورد «خاص» اتفاق بیفتد. این رفتار می تواند به آهستگی از مرزها عبور کند، به شیوه هایی که مصئون نیستند. اطفال زیر پنج سال بطور خاص آسیب پذیر هستند، زیرا ممکن است واژه هایی برای توضیح آنچه در حال رخ دادن است نداشته باشند. آماده سازی تدریجی برای سوءاستفاده اغلب در مراحل مختلف اتفاق می افتد. اگر بزرگسالان متوجه شوند و زود اقدام کنند، آماده سازی تدریجی برای سوءاستفاده می تواند در هر مرحله یی متوقف شود.

مراحل آماده سازی تدریجی برای سوءاستفاده

ایجاد اعتماد و اعتبار

فرد سوء استفاده کننده با خانواده و جامعه اعتمادسازی می‌کند. ممکن است به‌عنوان فردی کمک‌کننده، خوش‌برخورد و قابل اعتماد شناخته شوند. این اعتماد می‌تواند باعث شود که بعداً نگرانی‌ها کمتر مورد توجه قرار گیرند یا مورد پرسش واقع شوند.

شناسایی آسیب‌پذیری‌ها

آن‌ها ممکن است خانواده‌ها یا اطفالی را که آسیب‌پذیری بیشتری دارند شناسایی کرده و هدف قرار دهند. این ممکن است شامل اطفالی دارای معلولیت باشد که برای مراقبت به دیگران وابسته هستند، یا اطفالی که ذاتاً مطیع‌تر هستند. این ممکن است شامل خانواده‌هایی شود که با موانع زبانی، مشکلات مالی، انزوای اجتماعی روبه رو هستند یا احتمال کمتری دارد خدمات یا افراد دارای صلاحیت را مورد پرسش قرار دهند.

نشان دادن توجه «خاص»

ممکن است فرد بزرگسال به طفل بیشتر از دیگران توجه نشان دهد. این می‌تواند شامل صرف وقت بیشتر، هدیه دادن، تعریف و تمجید یا مراقبت بیشتر باشد.

رفتار نامناسب

آن‌ها ممکن است به آهستگی از مرزهای مصئون عبور کنند. این می‌تواند با رفتارهای آغاز شود که کوچک یا بی ضرر به نظر می‌رسند، مانند لمس غیرضروری یا بیش از حد نزدیک شدن از نگاه فیزیکی. این رفتارها می‌توانند به مرور زمان افزایش پیدا کنند و غیرمصئون‌تر شوند.

وادار به خاموشی کردن

آن‌ها ممکن است تلاش کنند طفل را از گفتن موضوع به دیگران بازدارند. این می‌تواند شامل درخواست برای پنهان نگه داشتن رازها، استفاده از رشوه، تهدید کردن، یا ایجاد احساس سردرگمی، مسئولیت یا ترس در طفل برای افشا کردن موضوع باشد.

نشانه‌های هشداردهنده در اطفال خردسال (زیر پنج سال)

اطفال زیر پنج سال ممکن است نتوانند توضیح دهند چه اتفاقی برای شان افتاده است. تغییرات در رفتار می‌تواند نشانه ی مهم باشد.

والدین می‌توانند به این موارد توجه کنند:

ترس ناگهانی از یک فرد، مکان یا فعالیت مشخص

تغییر در خواب (دیدن کابوس یا خیس کردن بستر
بیشتر از حد معمول)

تغییر در اشتها (کمتر یا بیشتر از حد معمول غذا خوردن)

وابستگی غیرمعمول به عزیزان یا فاصله گرفتن از آنها

پسرفت در گفتار یا رفتار
(رفتار کردن مانند طفل کوچکتر از حد معمول)

بروز ناگهانی خشم یا غمگینی

احساس شرم یا گناه

دانش درباره رفتارهای جنسی که متناسب با سن طفل نیست

انجام نقش‌ها یا رفتارهایی که برای سن آنها بیش از حد بزرگ به نظر می‌رسد

متن پیشنهادی برای والدین:
 «من متوجه برخی تغییرات در رفتار
 طفلم شده‌ام و نگران هستم. آیا
 می‌توانید به من کمک کنید تا بفهمم
 چه اتفاقی ممکن است در حال رخ
 دادن باشد؟»

متن پیشنهادی برای والدین:
 «من درباره چیزی که در ارتباط با طفلم
 و شخص دیگری مشاهده کرده‌ام
 نگران هستم. می‌خواهم درباره حمایتی
 که می‌توانید ارائه کنید صحبت کنم.»

متن پیشنهادی برای والدین:
 «متوجه شدم که ناراحت به نظر
 می‌رسی. آیا اتفاقی رخ داده که باعث
 شده احساس ناراحتی یا ترس کنی؟»

متن پیشنهادی برای والدین:
 «می‌توانی درباره هر چیزی که باعث ترس
 تو می‌شود با من صحبت کنی، حتی اگر یک
 راز باشد. من به گپ‌های تو گوش خواهم
 داد. تو به مشکل نیفتاده‌ی.»

فصل 2

شنیدن افشاگری‌ها

شنیدن افشاگری‌ها از سوی اطفال دشوار است، اما مهم است که با آرامش واکنش نشان دهیم و اقدامات مناسب انجام دهیم. بسیاری از اطفال واژه‌ها یا توانایی لازم را برای توضیح دقیق آنچه اتفاق افتاده است، نخواهند داشت. ممکن است ندانند که آنچه اتفاق افتاده درست نبوده است. ممکن است آن را از طریق رفتار، بازی، نقاشی، قصه‌گویی یا بیان نکات کوتاه به ما نشان دهند. نحوه واکنش شما در این لحظات اهمیت دارد.

اقدام کنید

✓ پیش از پاسخ دادن، آرامش خود را حفظ کنید و یک نفس آرام و عمیق بکشید.

✓ بدون قطع کردن گپ‌های پفلتان به او گوش دهید.

✓ گپ پفلتان را باور کنید و موضوع را جدی بگیرید.

✓ به پفلتان اطمینان دهید که او به مشکل نیفتاده و مقصر نیست.

✓ به پفلتان بگویید که خوشحال هستید موضوع را به شما گفته است.

✓ برای دریافت حمایت اقدام کنید.

نبایدها

✗ قول ندهید که موضوع را پنهان نگه خواهید داشت.

✗ سوالات زیاد نپرسید و تلاش نکنید خودتان موضوع را بررسی کنید.

✗ در مقابل طفل با شوک، خشم یا ناباوری واکنش نشان ندهید.

✗ پفلتان را به خاطر اتفاقی که رخ داده سرزنش یا شرمنده نکنید.

✗ این‌گونه وانمود نکنید که موضوع جدی نیست یا «مسئله مهمی نیست».

✗ قول‌هایی ندهید که نمی‌توانید به آنها عمل کنید (مانند این‌که دیگر هرگز اتفاق نخواهد افتاد).

اگر طفلی مستقیماً چیزی به شما گفت

متن پیشنهادی برای والدین:
«متأسفم که آن شخص چنین کاری را انجام داد. این کار درست نیست. من به تو باور دارم.»

متن پیشنهادی برای والدین:
«فقط لازم است هر چیزی را که آمادگی گفتنش را داری بیان کنی. خیلی شجاعی که بمن گفتی. من به تو گوش می‌دهم.»

اطمینان دادن به طفل

متن پیشنهادی برای والدین:
«تشکر که این موضوع را بمن گفتی. واقعاً خوشحالم که این کار را کردی. کار درستی کردی که بمن گفتی.»

اگر طفلی رفتار نگران‌کننده بی نشان دهد

متن پیشنهادی برای والدین:
«من متوجه چیزی شدم که باعث شد درباره تو احساس نگرانی کنم. من اینجا هستم. تو می‌توانی درباره هر چیزی با من صحبت کنی.»

توضیح دادن درباره اینکه بعد چه اتفاقی خواهد افتاد

متن پیشنهادی برای والدین:
افرادی هستند که وظیفه‌شان کمک کردن در چنین وضعیت‌هایی است، و من با آن‌ها صحبت خواهم کرد تا بتوانند به ما کمک کنند.»

اگر طفلان نتواند به قسم واضح توضیح دهد چه اتفاقی رخ داده است

دارد. ممکن است فقط بخش‌های کوچکی از معلومات یا تغییراتی در رفتار مشاهده کنید. هر یک از این نشانه‌ها به تنهایی ممکن است معنای خاصی نداشته باشند، اما اگر این موارد روی هم انباشته شوند، مهم است که برای دریافت کمک اقدام کنید.

اطفال زیر پنج سال ممکن است نتوانند وقایع را با کلمات بیان کنند. این موضوع بطور خاص برای کاربران ارتباطات پیش کلامی، غیرکلامی یا آنهایی که از روش‌های ارتباطی جایگزین استفاده می‌کنند، اهمیت

اگر این اتفاق رخ داد:

به آنچه متوجه شده‌اید اعتماد کنید.

آنچه را که دیده‌اید یا شنیده‌اید، در اسرع وقت یادداشت کنید.

به الگوها یا تغییرات رفتاری توجه کنید.

طفل را برای توضیح دادن تحت فشار قرار ندهید.

در صورت ضرورت، از مشوره حرفه‌ی استفاده کنید یا نگرانی‌های خود را گزارش دهید.

بر حفظ مصئونیت و حمایت از طفلان تمرکز کنید.

برای درخواست کمک حرفه‌ی، لازم نیست همه
معلومات را در اختیار داشته باشید.

گزارش دادن نگرانی‌های شما باعث می‌شود متخصصان
بتوانند شما را درمورد اقدام بعدی راهنمایی کنند.

فصل 3

مسیرهای گزارش دهی و درخواست کمک

این قابل درک است که درباره گزارش دادن احساس ترس داشته باشید. بسیاری از والدین شان رخ شان یا اجتماع‌نگران هستند که ممکن است چه اتفاقی برای طفلشان، خانواده دهد. شما در داشتن این احساس تنها نیستید و برای کمک به شما در هر مرحله، حمایت در دسترس است.

معنای گزارش‌دهی اجباری

در استرالیا، برخی متخصصان موظف هستند نگرانی‌های جدی درباره مصئونیت طفل را گزارش دهند. به این کار «گزارش‌دهی اجباری» گفته می‌شود. هدف این قانون حفظ مصئونیت اطفال است، نه مجازات خانواده‌ها. گزارش‌های اجباری به خدمات حمایت از اطفال ارسال می‌شوند تا آن‌ها بتوانند وضعیت مصئونیت و رفاه طفل را بررسی کنند. همچنین ممکن است به خانواده‌ها حمایت ارائه شود.

پرسش‌ها و پاسخ‌های رایج

آیا گزارش‌دهی ناشناس است؟

برخی خدمات به شما اجازه می‌دهند بدون ارائه نام خود معلومات را شریک سازید. با این حال، این موضوع بستگی به نهادهای دارد که با آن به تماس می‌شوید. شما می‌توانید پیش از ارائه جزئیات، سوال کنید.

چه اتفاقی برای خانواده من رخ خواهد داد؟

بیشتر گزارش‌ها منجر به دریافت حمایت می‌شوند. خدمات بر درک آنچه در حال رخ دادن است و اینکه چه حمایتی مورد ضرورت است تمرکز دارند.

آیا طفلم از من گرفته خواهد شد؟

در بیشتر موارد، اطفال در کنار خانواده‌های خود باقی می‌مانند. جدا کردن طفل فقط زمانی انجام می‌شود که خطر جدی و فوری برای مصئونیت طفل وجود داشته باشد.

اگر اشتباه کرده باشم چه؟

شما به خاطر درخواست کمک یا مطرح کردن یک نگرانی به مشکل نخواهید افتاد. اگر مطمئن نیستید، همیشه درخواست راهنمایی کردن کار درستی است.

برای این‌که فردی با مرکز مراقبت از طفل، مکتب، گروه ورزشی یا اجتماع طفلان درباره راه‌های حفظ مصئونیت اطفال صحبت کند، با **Body Safety Australia** به تماس شوید.

SASH, Support After Sexual Harm (حمایت پس از آسیب جنسی)

این خدمت برای اطفال 0 تا 17 سال و خانواده‌های آنها است که آسیب جنسی را تجربه کرده‌اند. این خدمت بخشی از Royal Children's Hospital است.

تلفون: 9345 6391

وبسایت: www.rch.org.au/sash

مکان‌ها: RCH Parkville, Werribee و Melton. حمایت در بحران به صورت 24 ساعته در دسترس است.

یادداشت: اگر طفلتان در یکی از مراکز آموزش و مراقبت از کودکان خردسال متاثر شده است، می‌توانید با SASH به تماس شوید. شما واجد شرایط دریافت حمایت هستید و تشویق می‌شوید از این خدمات استفاده کنید.

SASH می‌تواند در موارد زیر کمک کند:

- درک نیازهای مسئولیتی طفلتان.
- مشوره و حمایت برای شما به عنوان پدر یا مادر یا مراقب.
- صحبت کردن با طفلتان درباره آنچه اتفاق افتاده است.
- تهیه یک پلان حمایتی.

خدمات حمایتی محلی

WestCASA

این خدمت رایگان و محرمانه برای اطفال 12 سال به بالا و مراقبان و خانواده‌های آنها است که آسیب جنسی را تجربه کرده‌اند.

تلفون: 9216 044

وبسایت: westcasa.org.au

مکان: Werribee. همچنان حمایت از طریق خدمات صحتی از راه دور نیز در دسترس است.

WestCASA می‌تواند در موارد زیر کمک کند:

- مشوره و حمایت، از جمله فعالیت‌های گروهی.
- ارجاع به سایر خدمات مفید، از جمله داکتران.
- حمایت و پیگیری، مانند ارائه توضیح کلی درباره روند گزارش یک جرم جنسی، در صورتی که مایل باشید. کدام الزامی برای گزارش دادن به پولیس وجود ندارد.
- برنامه‌ریزی برای مسئولیت و رفاه شما.

تمام حمایت‌ها مبتنی بر آگاهی از تروما ارائه می‌شوند. شما می‌توانید چه این تجربه به تازگی رخ داده باشد و چه در گذشته، از کمک بهره‌مند شوید.

حمایت از اطفال

خدمات حمایت از اطفال Victorian Government

نگرانی‌های مربوط به مسئولیت طفل را بررسی می‌کنند. اگر درباره طفلی نگران هستید، می‌توانید با آنها به تماس شوید.

پس از ساعات اداری: 13 12 78 (از ساعت 5 عصر

تا 9 صبح در روزهای کاری، و به صورت 24 ساعته در آخر هفته‌ها و رخصتی‌های عمومی)

در ساعات اداری: با دفتر محلی حمایت از اطفال

به تماس شوید. برای پیدا کردن دفتر محلی خود، به services.dffh.vic.gov.au/child-protection مراجعه کنید یا با شماره 1300 360 391 به تماس شوید.

Victoria Police: Sexual Offences and Child Abuse Investigation Team (پولیس ویکتوریا: تیم تحقیق جرایم جنسی و کودک‌آزاری - SOCIT)

SOCIT یک تیم تخصصی از Victoria Police است که جرایم جنسی و کودک‌آزاری را بررسی می‌کند. آنها آموزش دیده‌اند تا در طول این روند از اطفال و خانواده‌ها حمایت کنند.

تلفون: در مواقع اضطراری با 000 به تماس شوید، یا با حوزه پولیس محلی خود به تماس شوید تا به SOCIT ارجاع داده شوید.

یادداشت: برای صحبت کردن با SOCIT لازم نیست حتماً گزارش رسمی ثبت کنید. شما می‌توانید ابتدا سوال بپرسید.

فصل 4

پاسخ های درمانی

حمایت درمانی فضایی مصئون است که اطفال و خانواده‌ها می‌توانند پس از وقوع یک اتفاق آسیب‌زا، در آن کمک دریافت کنند. برای اطفال خردسال، این حمایت اغلب به شکل بازی، نقاشی و فعالیت‌های ساده است، نه صحبت کردن. اولین جلسه معمولاً درباره آشنا شدن با طفل و خانواده و درک این موضوع است که چه حمایتی مورد ضرورت است. این روند ترسناک نیست و خانواده‌ها معمولاً می‌توانند در جریان این روند کنار طفل شان بمانند. درمانگران باید حمایت را متناسب با نیاز هر طفل تنظیم کنند، از جمله اطفالی که دارای معلولیت هستند یا نیازهای ارتباطی متفاوتی دارند.

کارهایی که می‌توانید در خانه، تا زمان رسیدن نوبت ملاقات، انجام دهید

- روال های روزانه را تا حد امکان عادی نگه دارید.
- مرتب به طفلتان اطمینان دهید که در مسئولیت است و شما برای کمک به او حضور دارید.
- از کلمات ساده و اطمینان بخش استفاده کنید: «تو در کنار من هستی.»
- درک کنید که ممکن است آن‌ها عصبانی یا گوشه گیر باشند و در آن زمان‌ها به حمایت همراه با محبت ضرورت داشته باشند.
- به طفلتان توضیح دهید چه اتفاقی در حال رخ دادن است و در هر جلسه ملاقات چه انتظاری باید داشته باشد.
- به نیازهای طفلتان گوش دهید.

متن پیشنهادی برای والدین:
«آیا می‌توانید به من بگویید در اولین جلسه چه اتفاقی رخ خواهد داد تا آماده باشیم؟»

خدمات تداوی موضعی

خدماتی که در فصل قبلی معرفی شدند (SASH و WestCASA) همچنان حمایت درمانی ارائه می‌کنند. خدمت زیر مخصوص اطفالی است که خشونت خانوادگی را تجربه کرده‌اند.

GenWest

GenWest به اطفال و جوانانی که شاهد خشونت خانوادگی بوده‌اند یا آن را تجربه کرده‌اند، مشوره و گروه‌های درمانی ارائه می‌کند. این خدمت برای افراد 0 تا 18 ساله‌ای که در غرب ملبورن زندگی می‌کنند در دسترس است.

تلفون: 1800 436 937

وبسایت: genwest.org.au

ما با افتخار از جوامع اقوام بومی در سراسر Naarm، Melbourne غربی، مردم Wurundjeri و Bunurong از ملت Kulin قدردانی می‌کنیم. ما تنوع غنی، فرهنگ‌ها، تاریخ‌ها و دانش‌های آن‌ها، و همچنان سهم عمیقی را که در زندگی این منطقه دارند، ارج می‌نهم.

ما تأثیرات مداوم استعمار، همچنان قدرت و تاب‌آوری مردم اقوام بومی را به رسمیت می‌شناسیم و همبستگی خود را با مبارزه دوامدار برای حقوق سرزمین، حق تعیین سرنوشت، حاکمیت، و به رسمیت شناختن بی‌عدالتی‌های گذشته ابراز می‌کنیم.